

Δ. ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

1. Ὁ γάμος στὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας.

Στὴν πόλι Κανὰ τῆς Γαλιλαίας γινόταν ἕνας γάμος. Οἱ μελλόνυμφοι φαίνεται ὅτι ἦταν συγγενεῖς τῆς Θεοτόκου, γι' αὐτὸ ἦταν καλεσμένοι στὸν γάμο ἢ Παναγία καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ τοὺς πρώτους μαθητάς Του.

Ὅταν τελείωσε ἡ τελετὴ τοῦ γάμου, ὅλοι οἱ καλεσμένοι κάθησαν νὰ φᾶνε καὶ κατόπιν νὰ διασκεδάσουν. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν πολλοί, τὸ κρασί τελείωσε γρήγορα καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ γαμπροῦ ἄρχισαν νὰ στενοχωριοῦνται.

Ἡ Θεοτόκος τὸ κατάλαβε καί, ἐπειδὴ νόμισε ὅτι ἦταν κατάλληλη ἡ στιγμή, γιὰ νὰ δείξη ὁ Ἰησοῦς τὴ θεϊκὴ Του δύναμι, Τὸν πλησίασε καὶ Τοῦ εἶπε σιγὰ σιγὰ στὸ αὐτί: «Κρασί δὲν ἔχουν». Ὁ Χριστὸς τῆς εἶπε ὅτι δὲν ἔχει ἔρθει ἀκόμη ἡ ὥρα Του. Ἡ Θεοτόκος δὲν εἶπε τίποτε ἄλλο, φώναξε μόνο τοὺς ὑπηρέτες τοῦ σπιτιοῦ καὶ δείχνοντας τὸν Χριστὸ τοὺς εἶπε:

—Ὅ,τι σᾶς πῆ νὰ τὸ κάμετε μὲ προθυμία.

Στὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ ὑπῆρχαν ἕξι λίθινες στάμνες μὲ νερό, τὸ ὁποῖο χρησιμοποιοῦσαν οἱ Ἑβραῖοι, γιὰ νὰ πλένουν τὰ χέρια τους πρὸ καὶ μετὰ τὸ φαγητό. Σὲ λίγο ὁ Χριστὸς σηκώθηκε, πῆγε πρὸς τὸ μέρος, ποὺ ἦταν οἱ στάμνες, καὶ κάλεσε τοὺς ὑπηρέτες νὰ τὶς γεμίσουν ὥς ἐπάνω μὲ καθαρὸ νερό. Ἐκεῖνοι ἔκαμαν μὲ προθυμία ὅ,τι τοὺς εἶπε. Ὁ Χριστὸς τότε εὐλόγησε τὶς στάμνες μὲ τὸ νερὸ καὶ εἶπε στοὺς ὑπηρέτες νὰ δώσουν στὸν ἀρχιτρίκλινο, στὸν ἄνθρωπο δηλαδή ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴ φροντίδα γιὰ τὸν γάμο, νὰ πιῇ. Αὐτὸς τότε εἶδε ὅτι δὲν ἦταν νερό, ἀλλὰ ἕνα ἐξαι-

¹ Τὰ θαύματα εἶναι πράξεις ἀνώτερες ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη δύναμι, τὰ ὁποῖα ἔκαμε ὁ Χριστὸς μὲ τὴ θεϊκὴ Του παντοδυναμία, γιὰ νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς ἀνθρώπους.

πού είχαν βάλει τὸ νερὸ στὶς στάμνες, φανέρωσαν τὸ θαῦμα.

Τότε ὅλοι θαύμασαν γι' αὐτὸ καὶ οἱ μαθηταὶ Του πίστεψαν σ' Αὐτόν. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο θαῦμα, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Χριστὸς φανέρωσε τὴ θεϊκὴ Του δύναμι.

Ἑρωτήσεις

- 1) Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν γάμο τί θέλει νὰ δείξη;
- 2) Τί πρόσφερε ὁ Κύριος σὰν δῶρο τοῦ γάμου στοὺς νεονύμφους;

2. Ἡ θεραπεία τῶν δέκα λεπρῶν.

Ἡ λέπρα, παιδιά, εἶναι μιὰ φοβερὴ ἀρρώστια καὶ μεταδίδεται πολὺ εὐκόλα.

Στὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ, ὅσους ἔπασχαν ἀπὸ τὴ μεταδοτικὴ αὐτὴ ἀρρώστια, τοὺς ἀπαγόρευαν νὰ πλησιάζουν ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἀνάγκαζαν νὰ ζοῦν στοὺς ἀγρούς καὶ στὶς ἐρημιές. Δέκα τέτοιοι δυστυχισμένοι ἄρρωστοι (λεπροὶ) ἄκουσαν ὅτι ὁ Χριστὸς θεραπεύει ἀσθένειες.

Ὅταν κάποτε ἔμαθαν ὅτι ὁ Χριστὸς βρισκόταν σὲ κάποιο κοντινὸ χωριὸ καὶ θὰ περνοῦσε, γιὰ νὰ πάη στὴν Ἱερουσαλήμ, ἦρθαν καὶ περίμεναν στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, ἀπ' ὅπου θὰ περνοῦσε. Πραγματικά, σὲ λίγο ὁ Χριστὸς φάνηκε νὰ ἔρχεται. Τὸν ἀκολουθοῦσαν οἱ μαθηταὶ Του καὶ ἄλλοι πολλοί. Τότε οἱ δυστυχισμένοι λεπροὶ ἄρχισαν νὰ φωνάζουν δυνατὰ:

— Κύριε Ἰησοῦ, λυπήσου μας καὶ κάνε μας καλά.

Ὁ Χριστός, ὅταν τοὺς εἶδε, τοὺς λυπήθηκε καὶ τοὺς εἶπε:

— Πηγαίνετε νὰ παρουσιαστῇτε στοὺς ἱερεῖς.

Σύμφωνα μὲ τὸν νόμο κάθε λεπρὸς ποὺ θεραπευόταν ἔπρεπε νὰ παρουσιαστῇ στοὺς ἱερεῖς, γιὰ νὰ βεβαιώσουν τὴν θεραπείά του καὶ νὰ τοῦ δώσουν τὴν ἄδεια νὰ ξαναγυ-